

ὅπ' ὥς ἐπεται, τὸ πνεῦμα σκορπισμένον
εἰς ἐμπαικὴν ἔχων ὑπηρεσίαν,
τὸ κονδύλιον ἀφ' ἧ' ἀμελημένον
τῷ Ἀπόλλωνι προσφέρειν τὴν θυσίαν.

Ἄν τολμᾶτε εἰπῆτε τώρα ὅτι δὲν ἔχομεν ποιη-
τάς! . . . Ἀλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. Ἐλέ-
γομεν λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐμπόδια εἰς τὴν φυ-
γὴν καὶ ἐπομένως ἀναγκάζονται αἱ δέσποιναί μας
νὰ ἀναβάλλωσιν εἰς τὸ προσεχές ἕα τὰ βωμαν-
τικὰ σχέδιά των. Ἐν τούτοις τὴν ἡμέραν αἱ Ἀθη-
ναι, καὶ τούτων οὕτως ἔχοντων, εἶναι ἔρημοι, δὲν
φαίνονται εἰς τὰς ὁδοὺς παρὰ μεγάλα ἀλεξήλια
καὶ ὑπ' αὐτὰ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ ἀσθμαίνοντες καὶ
ἰδρῶτι περιέβρεόμενοι. Ἄμα ὅμως ὁ ἥλιος δύσῃ αἱ
περίπατοι πλημμυροῦσιν ὥς ἐκ θαύματος πεζῶν,
εὐρίππων καὶ ἐποχουμένων. Ἡ ὁδὸς Πατησίων, ἡ
τοῦ Σταδίου καὶ ἡ πλατεῖα τοῦ Συντάγματος
εἶναι τῆς συγκεντρώσεως τὰ μέρη· ὅλα δὲ ταῦτα
τὰ πολυκύμαντα πλήθη κατασταλάζουσιν εἰς τὴν
πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ὅπου ἐναρμόνιος μου-
σικὴ καὶ τεχνικότητα παγωτὰ τέρπουσι τὴν ἀ-
κοὴν καὶ ἀναψύχουσι τὰ ὑπὸ τὸ γλυκὺ φέγγος τῆς
σελήνης καθήμενα καὶ ἀναπαυόμενα ζεύγη.

Ἐλθσμονήσαμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὑπάρχει
καὶ τις διασκέδασις τὴν ἡμέραν καὶ αὕτη εἶναι
ἡ ἔθνοσυνέλευσις.

Οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ ἀγνό-
τητα καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα, ἀμιλλῶνται τίς
πρῶτος διὰ τῶν συμβουλῶν του νὰ διαφωτίσῃ
τοὺς ὑπουργοὺς καὶ ἐδραιώσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν
ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος· τὸ δὲ βῆμα τῆς συνε-
λεύσεως εἶναι χεῖμαρρος εὐγλωττίας· ὑποστηρί-
ζοντες μάλιστα τὰ ἐπιχειρήματά των καὶ διὰ χει-
ρονομίων, συνεχῶς *liar ενεργητικῶν*, ἐπισύρουσι
τὰς εὐφημίας τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τὰς εὐλογίας
τοῦ ἐξαποστείλαντος αὐτοὺς λαοῦ. Τόσῳ δὲ ἡδονι-
κώτερος εἶναι ὁ θρίαμβος τῶν πληρεξουσίων, καθ'
ὅσον μετὰ τὸν τῶν ἀνευφημούντων αὐτοὺς ἀκροατῶν
ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ αἰδήμονες παρθένοι, τῶν
ὁποίων τὸ οὐράνιον μειδίμα ἀνταμείβει πλου-
σιοπαρόχως τοὺς κόπους καὶ μόχθους αὐτῶν.

Οἱμοὶ τῆς ἀσπασίας τῶν ἀνθρωπίνων! . . . τίς
προέβλεπεν ὅτι τὸ φύλλον τῆς Χρυσάλλιδος ἐπέ-
πρωτο νὰ τελειώσῃ ἐν δικηγήσεσι τραγικῶν καὶ αἰ-
ματηρῶν σκηνῶν! καὶ ὅμως ἡ φοβερὰ τραγικότη-

κότης παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἀπὸ
τῆς 18ης τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. Τὸ τηλεβόλον ἐ-
βρόντα, αἱ σφαῖραι ἐσύριζον, καὶ ἤξεύρετε ποῦ
κατευθύνοντο; ἤξεύρετε ποῖα ἔσχιζον στήθη! . .
Ἀδελφῶν πτώματα ἔκαιτο ἐκτάδην εἰς τὰς
ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐπότιζε
τὴν ξηρὰν καὶ πολυδίψιον γῆν· ὁ δὲ δαίμων τῆς
κολάσεως σατανικὸν ἐγέλα ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ αἰ-
θέρος.

Ἀφ' ἧς ἔπαυσαν αἱ νυκτεριναὶ φωναὶ τῶν μιναι-
ρέδων ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος, τὸ πτηνὸν τῆς Ἀθηνᾶς
ἀπτοήτως κατεσκήνου ἐν τῇ φωλεᾷ αὐτοῦ καὶ
εὐφροσύνως ἔθεατο τὴν προβαίνουσαν καλλονὴν
τῆς χώρας, τῆς δεσποίνης του· ἐπέπρωτο, φεῦ!
εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐλευσεως τοῦ λαοποθήτου
βασιλέως φωναὶ ἀγριώτεραι, ἀντηχοῦσαι ἐν τῇ
σιγῇ τῆς νυκτός, νὰ ἐκδιώξωσιν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως
τὴν γλαῦκα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ αὐτὴν μὲν νὰ κα-
λύψωσιν ἐρυθρήματος, τὴν δὲ πόλιν πένθους καὶ
θρήνων.

Πάθη χαλεπὰ καὶ ἀκαταδάμαστα, ἀκόρεστοι
φιλαρχίαι, ἐξάπτουσι φιλοδόξων φρένας, καὶ ἐν
μιᾷ στιγμῇ ἡ ὄψις τῆς πρωτευούσης ἀλλοιοῦ-
ται! . . . ἀλλ' ἄς μὴ ἀνασύρωμεν τὸν πέπλον,
διότι ὅμμα ἀνθρώπου φρικτὸν ὡς ἀναμετρήσῃ τοι-
ούτας πράξεις· ἄλλως τε τὴν ἀπαθὴ καὶ ἀμερό-
ληπτον ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων ἀφίνομεν εἰς
τὸν εἰλικρινῆ κάλαμον τῆς ὑπὸ τοῦ δαίμονος
τοῦ φαρισαμοῦ ἀνεπηρέαστου ἐφημεριδογραφίας·
ἡμεῖς δὲ ἄς ἀνατεινώμεν χεῖρας ἱκετίδας καὶ ἄς
εὐχθῶμεν εἰς τὸν ὕψιστον ὅπως ταχύνη τὴν ἔ-
λευσιν τοῦ περιποθήτου ἡμῶν Βασιλέως Γεωργίου,
ἧτις εἶναι ἡ μόνη ἀγκυρὰ τῆς σωτηρίας τοῦ πο-
λυπαθοῦς Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Οὕτως.

Λύσις τοῦ 9ου Αἰνίγματος

« ΑΓΑΛΜΑ »

ΑΙΝΙΓΜΑ 40ον.

Φεύγω, τρέχω, δὲν μὲ βλέπεις
Καὶ ἐντούτοις μὲ μετρεῖς·
Τὸν λαιμὸν μου δὲ ἂν κόψῃς
Φορτωμένον μὲ βάρους.

Ν. Γ. Θ.